

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 792: Sức Mạnh Của Sự Huân Tập Thâm Lặng Cực Kỳ To Lớn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 067)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Minh huân chi lực cực đại (Sức mạnh của sự huân tập thâm lặng cực kỳ to lớn)】

Tu thay cho người khác, tu vì người khác, cốt yếu nằm ở sự chân thành của chính mình. Nếu như không có sự chân thành, thì điều đó sẽ không có tác dụng gì, không mang lại hiệu quả gì, cần phải có tâm chân thành thì mới có thể cảm động được lòng người.

Nói đến chỗ này, trên mặt sự tướng, chúng ta cũng có thể thể hội được. Nếu chư vị đồng tu lưu ý mà xem, khi chúng ta tiếp xúc với một người, người này chân thành, thì lúc tiếp xúc với họ, khí phần sẽ không giống nhau, dẫu mới chỉ gặp mặt lần đầu nhưng đã có sự cảm động rất sâu sắc.

Trong quá khứ, tôi từng gặp qua ba vị ân sư, trong ba vị thầy này, thù thắng nhất là Chương Gia Đại Sư. Chúng tôi tiếp xúc nói chuyện với ngài rất ít, thế nhưng khi ngồi cùng ngài, sự cảm nhận của thân tâm lại không hề giống, hoàn toàn không tương đồng. Dùng thuật ngữ của người hiện đại, người bây giờ gọi là từ trường, từ trường và sức hút của ngài không giống với người bình thường. Chúng tôi ngồi cùng ngài, từ trường của chúng tôi và ngài kết hợp với nhau, sức mạnh cảm nhận được là rất lớn; trong Phật pháp chúng ta thì gọi đó là chân tâm, là thành tâm.

Sự giáo huấn của ngài có thể nói là từng chữ từng câu đều thâm nhập vào sâu trong tâm của chúng tôi, khiến chúng tôi ghi nhớ thật sâu sắc, vĩnh viễn không quên, hơn nữa còn rất biết nghe lời, y theo lời ngài mà làm. Đây chính là điều người ta thường gọi là sức mạnh nhiếp thọ vô cùng mạnh mẽ, đây cũng chính là chữ “chân thành” như chỗ này đã nói, ngoài ra chẳng có gì khác cả.

Đại sư có sức mạnh nhiếp thọ như vậy, tại vì sao chúng ta lại không có? Trên “Kinh Hoa Nghiêm” đã chỉ ra một cách rõ ràng: “Tất cả chúng sanh đều có trí huệ và đức tướng của Như Lai”, có sao chúng ta lại không có? Điều này (sức nhiếp thọ) chính là thuộc về đức tướng; “chỉ vì vọng tưởng, chấp trước mà không thể chứng đắc”. Chúng ta ngày ngày khởi vọng tưởng, ngày ngày phân biệt, chấp trước, cho nên đã vùi lấp đi mất đức tướng của chính mình.

Chưong Gia Đại Sư chân thành đến nhường nào! Tuy những năm tháng ngài còn tại thế, ngài là một nhân vật rất quan trọng trong chính phủ, chính phủ cũng ban cho ngài chức quan, nhưng ngài từng tâm sự với tôi, trong lúc nói chuyện riêng, ngài đã bảo: “Ta đối với việc này một chút hứng thú cũng không có, bị họ lôi kéo nên chẳng còn cách nào khác, đành phải đi ngoại giao cho qua chuyện, vạn bất đắc dĩ mới đi ứng phó mà thôi”. Tâm của ngài thanh tịnh, tuyệt đối không hề có những ý niệm hư vinh này, tâm địa thực sự thanh tịnh.

Đây là điều mà chúng ta cần phải thấu hiểu rõ ràng, chúng ta cần phải tin sâu, chúng ta cần phải nghiêm túc học tập. Biết được sức mạnh của sự minh huân (sự huân tập thâm lặng) này rồi, chúng ta cũng phải minh huân, chúng ta vì tất cả chúng sanh mà tụng kinh, vì tất cả chúng sanh mà tu hành, thọ trì, đọc tụng, diển nói thầy đều là vì tất cả chúng sanh. Bài kệ hồi hướng này, sự hồi hướng này là thật chứ không phải giả: “Trên đền bốn ân nặng, dưới cứu khổ ba đường”, hoàn toàn không vì bản thân mình.

Sức mạnh minh huân cực kỳ to lớn, nó to lớn đến mức độ nào? Đó là khi nó được hợp nhất cùng với sức huân tập của tất cả chư Phật Bồ Tát, thì sức mạnh này liền trở nên to lớn vô ngần. Phía trước đã nói: Đều được Tam Bảo gia bị! Cho nên sức mạnh này mới lớn mạnh, đạo lý chính là như vậy.